

Prof. Dr. Kurt Biedenkopf – Prof. Dr. Vaira Vīķe-Freiberga
„Der Fall der Mauer und die Überwindung der Teilung Europas“

Prof. Dr. Kurts Bīdenkopfs – Prof. Dr. Vaira Vīķe-Freiberga
„Berlīnes mūra krišana un Eiropas sašķeltības pārvarēšana“

moderiert von dem Journalisten Gints Grube

4. November 2009, 16:00 Uhr
Kleine Aula der Lettischen Universität
Raina Bulvaris 19
Die Veranstaltung wird simultan übersetzt
Deutsch/Lettisch
Im Anschluss an die Veranstaltung bitten
wir zu einem Vin d'honneur.
U.A.w.g. bis 02.11.2009 Tel. 67 08 51 00

pasākuma vadītājs žurnālists Gints Grūbe

2009. gada 4. novembrī, plkst. 16:00
Latvijas Universitātes Mazajā aulā
Raina bulvārī 19
Pasākumā nodrošināts sinhronais
tulkojums vācu/latviešu valodā
Pasākuma noslēgumā lūdzam uz glāzi vīna.
Par piedalīšanos pasākumā lūdzam informēt
līdz 02.11.2009. Tel. 67 08 51 00

Prof. Dr. jur. Dr. h.c. mult. Kurt H. Biedenkopf

Prof. Dr. jur. Dr. h.c. mult Kurt Biedenkopf wurde 1930 geboren. Nach Abitur und Studium der Rechtswissenschaft und Volkswirtschaftslehre in den USA sowie in München und Frankfurt mit Promotion und Habilitation wurde er 1964 als Ordinarius für Handels-, Wirtschafts- und Arbeitsrecht an die Ruhr-Universität Bochum berufen.

Im Herbst 1970 wechselte Kurt Biedenkopf als Mitglied der zentralen Geschäftsführung des Düsseldorfer Chemiekonzerns Henkel in die Wirtschaft. Im Frühjahr 1973 wurde er zum Generalsekretär der CDU und 1976 erstmals in den Deutschen Bundestag gewählt. Dort übernahm er das Amt des wirtschaftspolitischen Sprechers der CDU/CSU-Fraktion. Nach dem Fall der Berliner Mauer am 9. November 1989 engagierte sich Kurt Biedenkopf im Prozess der Wiedervereinigung Deutschlands.

Im Januar 1990 wurde er von der damaligen Karl-Marx-Universität in Leipzig auf eine Gastprofessur für Wirtschaftspolitik berufen. Der Landtag des Freistaates Sachsen wählte Kurt Biedenkopf 1990 zum ersten Ministerpräsidenten des Freistaates. Am 17. April 2002 schied Kurt Biedenkopf als sächsischer Ministerpräsident aus dem Amt. Seit 2003 ist er als Vorsitzender des Kuratoriums der Hertie School of Governance am Aufbau dieser ersten deutschen Professional School für Public Policy in Berlin engagiert. Außerdem ist er Gründungspräsident und Ehrenpräsident der Dresden International University.

Prof. Dr. jur. Dr. h. c. mult. Kurts Bīdenkopfs dzimis 1930. gadā. 1964. gadā Kurts Bīdenkopfs pēc jurisprudences un tautsaimniecības studijām ASV, Minhenē un Frankfurtē ieguva habilitēto zinātnu doktora grādu un kļuva par tirdzniecības, ekonomikas un darba tiesību katedras vadītāju Rūras universitātē Bohumā.

1970. gada rudenī Kurts Bīdenkopfs kā Diseldorfas ķīmijas koncerna Henkel centrālās vadības loceklis specializējās ekonomikas jomā. 1973. gada pavasarī viņš tika ievēlēts par CDU ģenerāļsekretāru. 1976. gadā Kurtu Bīdenkopfu pirmo reizi ievēlēja Vācijas Bundestāgā, kur viņš pārņēma CDU/CSU frakcijas ekonomiski politiskā spīkera amatu. 1989. gada 9. novembrī, pēc Berlīnes mūra krišanas, Kurts Bīdenkopfs piedalījās Vācijas atkalapvienošanās procesā.

1990. gada janvārī viņš darbojās kā viesprofesors ekonomikas politikas jomā bijušajā Kārļa Marksa Universitātē Leipcigā. 1990. gadā Saksijas brīvvalsts landtāgs ievēlēja Kurtu Bīdenkopfu par pirmo brīvvalsts Ministru prezidentu. Šajā amatā viņš bija līdz 2002. gada 17. aprīlim. Kopš 2003. gada Kurts Bīdenkopfs ir *Hertie School of Governance* kuratorija priekšsēdētājs un piedalās šīs pirmās vācu profesionālās politisko attiecību skolas izveidē. Kurts Bīdenkopfs ir arī Drēzdenes Starptautiskās Universitātes dibinātājs un goda prezidents.

Prof. Dr. Vaira Viķe-Freiberga

Prof. Dr. Vaira Vīķe-Freiberga ist Vize-Präsidentin der Reflektionsgruppe zur Zukunft der Europäischen Union. Von 1999 bis 2007 war sie Staatspräsidentin der Republik Lettland. Vaira Vīķe ist in Riga, Lettland, geboren, während des Zweiten Weltkrieges floh sie aber gemeinsam mit ihren Eltern aus ihrer Heimat. Einen Teil ihrer Kindheit verbrachte sie in Flüchtlingslagern in Deutschland, besuchte Schulen in dem von Frankreich verwalteten Marokko, und ließ sich später in Kanada nieder. Sie arbeitete für viele Jahre als Professorin der Psychologie an der Universität von Montreal, publizierte ausgiebig in verschiedenen Sprachen und erwarb Anerkennung als interdisziplinäre Wissenschaftlerin und Expertin für Wissenschaftspolitik. Sie ist Mitglied der Lettischen Akademie der Wissenschaften, Mitglied der Royal Society of Canada und assoziiertes Mitglied der Académie Royale de Belgique.

Von 1999 bis 2007 war Prof. Dr. Vīķe-Freiberga Staatspräsidentin der Republik Lettland und erste Frau im Amt einer Staatschefin in Osteuropa. Sie hat sich aktiv für die Demokratisierung des Landes und die Stärkung seines rechtlichen Fundaments eingesetzt. Sie hat die lettischen außenpolitischen Interessen erfolgreich umgesetzt, indem sie das Land in die EU und die NATO führte und sie förderte die weltweite Anerkennung der Nation durch ihre Arbeit für die Vereinten Nationen und andere internationale Aktivitäten. 2005 wurde sie zur Sondergesandten des Generalsekretärs zur Reform der Vereinten Nationen ernannt und 2006 offizielle Kandidatin für das Amt des UN Generalsekretärs. Auf der internationalen Bühne bleibt sie aktiv und spricht sich weiterhin für die Verteidigung der Demokratie und sozialer Gerechtigkeit aus, und für die Notwendigkeit, dass Europa seine ganze Geschichte anerkennt. Im Dezember 2007 wurde sie zur Vize-Vorsitzenden der Reflektionsgruppe zur Zukunft Europas ernannt. Sie ist Mitglied des Rates der Women World Leaders, des Clubs von Madrid, und des European Council on Foreign Relations. Ihr wurden 37 Verdienstorden (1. Klasse) und 16 Ehrendoktorate, sowie viele Preise und Auszeichnungen verliehen, einschließlich des Hannah Arendt Preises für politisches Denken (2005), des Walter Hallstein Preises für den Diskurs zur Identität und Zukunft Europas (2006) und der Hayek-Medaille für die Förderung von Freiheit und Freihandel (2009).

Prof. Dr. Vaira Viķe-Freiberga ir Pārdomu grupas par Eiropas Savienības nākotni viceprezidente. No 1999. līdz 2007. gadam Vaira Viķe-Freiberga ieņēma Latvijas Republikas Valsts prezidentes amatu. Vaira Viķe-Freiberga ir dzimusi Latvijā, Rīgā. Otrā pasaules kara laikā kopā ar vecākiem viņa devās bēgļu gaitās. Daļu savas bērnības Vaira Viķe-Freiberga pavadīja bēgļu nometnēs Vācijā. Skolas gaitas viņa uzsāka Francijas pārvaldītajā Marokā. Pēc tam viņas ģimene pārcēlās uz Kanādu. Vaira Viķe-Freiberga daudzus gadus bija psiholoģijas profesore Monreālas Universitātē. Viņas darbi tika plaši publicēti dažādās valodās. Vaira Viķe-Freiberga guva ievērību kā interdisciplināra zinātniece un eksperte zinātnes politikā. Viņa ir Latvijas Zinātnu Akadēmijas, Kanādas Zinātnu Akadēmijas un Beļģijas Karaliskās Zinātnu Akadēmijas asociētā locekle.

No 1999. gada līdz 2007. gadam Prof. Dr. Vaira Viķe-Freiberga bija Latvijas Republikas Valsts prezidente un pirmā sieviete Austrumeiropā, kura ieņēma Valsts prezidentes amatu. Viņa aktīvi darbojās valsts demokratizācijas un tiesiskā pamata nostiprināšanas procesā. Vaira Viķe-Freiberga ar panākumiem iestājās par Latvijas ārpolitikas interesēm, palīdzot iesaistīt Latviju Eiropas Savienībā un NATO. Ar savu darbu Apvienotajās Nācijās un citām starptautiskajām aktivitātēm viņa guva plašu Latvijas nācijas atzīšanu pasaulē. 2005. gadā Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerāļsekretārs Latvijas prezidenti iecēla par īpašo sūtni ANO reformas jautājumos un 2006. gadā viņa kļuva par oficiālo ANO ģenerāļsekretāra amata kandidāti. Vaira Viķe-Freiberga joprojām aktīvi darbojas starptautiskajā jomā un tālāk iestājas par demokrātijas aizstāvību un sociālo taisnīgumu, kā arī par Eiropas vēstures atzīšanas nepieciešamību. 2007. gada decembrī Vaira Viķe-Freiberga kļuva par Pārdomu grupas par Eiropas Savienības nākotni viceprezidenti. Viņa ir Sieviešu valstu vadītāju padomes, Madrides kluba un Eiropas starptautisko attiecību padomes locekle. Vaira Viķe-Freiberga ir saņēmusi 37 pirmās šķiras valsts nopelnu ordeņus un 16 goda doktora grādus, kā arī daudzus apbalvojumus, piemēram, Hannas Ārentes balvu par politisko domāšanu (2005.g.), Valtera Halšteina balvu par Eiropas integrācijas veicināšanu (2006.g.) un Haijeka medaļu par brīvību un brīvas tirdzniecības veicināšanu (2009.g.).

